

Для заказа доставки диссертации введите ее название в форму поиска на [сайте](#)

[http://mydisser.com/ru/search.html?srchwhat=.](http://mydisser.com/ru/search.html?srchwhat=)

КИЇВСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

На правах рукопису

Гук Богдан Михайлович

УДК 342.951: 347.952

**АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ МЕХАНІЗМУ
ПРИМУСОВИХ ЗАХОДІВ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ**

12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право;
інформаційне право

Дисертація на здобуття наукового ступеня
кандидата юридичних наук

Науковий керівник

Ковальська Віта Володимирівна,

доктор юридичних наук

Київ 2010

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1 ПОНЯТТЯ, АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВА ПРИРОДА ТА ЕТАПИ ФОРМУВАННЯ ІНСТИТУТУ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ	
1.1. Поняття виконавчого провадження, його юридичний зміст та місце у системі адміністративного права України	12
1.2. Історико-правові аспекти інституту примусових заходів виконавчого провадження.....	33
1.3. Порівняльно-правова характеристика примусових заходів виконавчого провадження у правових системах України та окремих зарубіжних країн.....	49
Висновки до розділу 1	70
РОЗДІЛ 2 АДМІНІСТРАТИВНІ ЗАСАДИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ МЕХАНІЗМУ ПРИМУСОВИХ ЗАХОДІВ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ	
2.1. Поняття адміністративно-правового регулювання та його особливості у виконавчому провадженні.....	72
2.2. Адміністративно-процесуальні правовідносини в системі примусових заходів виконавчого провадження.....	91
2.3. Правове регулювання механізму примусових заходів виконавчого провадження	108
Висновки до розділу 2	132
РОЗДІЛ 3 ПРАВОВІ ПІДСТАВИ, ЮРИДИЧНИЙ ЗМІСТ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВА ФОРМА ПРИМУСОВОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ ВИКОНАВЧИХ ДОКУМЕНТІВ	
3.1. Виконавчі документи як правова підстава відкриття виконавчого провадження.....	134
3.2. Звернення стягнення на майно боржника як форма адміністративного примусу виконавчого провадження.....	159
3.3. Правові обмеження та практичні перешкоди примусового виконання виконавчих документів, шляхи їх усунення.....	188
Висновки до розділу 3	205
ВИСНОВКИ	207
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	214
ДОДАТОК.....	238

ВСТУП

Актуальність теми. Питання ефективного правового захисту та реального відновлення порушених прав і законних інтересів фізичних і юридичних осіб на сучасному етапі державотворення України набувають основного, якщо не першочергового значення. Становлення України як правової держави полягає, зокрема, у реальних можливостях судового та інших юридичних способів захисту прав людини. Гарантоване Конституцією України право на юридичний захист знаходить своє продовження у галузевому законодавстві, у тому числі й в адміністративному.

Захищене або відновлене судом чи іншим юрисдикційним органом або уповноваженою особою порушене право реального змісту набуває тільки після фактичного задоволення вимог зацікавленої особи. Воно досягається, у переважній більшості, шляхом застосування до зобов'язаних осіб спеціальних заходів адміністративного примусу, однією з форм якого є звернення стягнення на кошти та інше майно боржника. Правом застосування таких заходів до зобов'язаних осіб держава уповноважила спеціальний державний орган виконавчої влади – державну виконавчу службу Міністерства юстиції України. Саме вона наділена широкими повноваженнями для реалізації завдання з примусового виконання рішень судів, інших державних органів та уповноважених посадових осіб у законодавчо визначеному адміністративно-процесуальному порядку. Реалізацію своїх функцій державна виконавча служба здійснює у рамках спеціального правового інституту – виконавчого провадження.

Із започаткуванням у 1999 році функціонування державної виконавчої служби України неодноразово змінювалися організаційно-правові засади її діяльності та власне адміністративно-примусовий механізм виконання юрисдикційних рішень. Правові і соціально-економічні ускладнення в країні відображаються на результативності діяльності державної виконавчої служби. Суттєвим фактором, що негативно впливає на ефективність примусових заходів є невизначеність місця виконавчого провадження у

системі права України, недосконалість механізму правового регулювання заходів примусового виконання рішень судів та інших юрисдикційних органів. Численні зміни та доповнення у законодавстві про виконавче провадження, які не завжди науково обґрунтовані, не вирішують проблеми виконавчих правовідносин, а іноді породжують нові колізії в чинному законодавстві.

Теоретичні та практичні проблеми правового регулювання виконавчого провадження нерідко ускладнюють процедуру примусового виконання юрисдикційних рішень, а в окремих випадках – взагалі унеможливають їх виконання. Як наслідок, відновлене судом або іншим органом порушене право особи досить часто залишається без реального виконання, що підриває авторитет органів виконавчої влади, до яких відноситься державна виконавча служба, яка виконує такі рішення в адміністративно-примусовому порядку. У зв'язку з цим у суспільстві формується негативне ставлення до державної виконавчої служби, виникають сумніви щодо її здатності виконувати покладені на неї завдання. У наукових колах, серед юристів-практиків, дискутується питання про недоцільність існування такого державного органу, висловлюються думки про повернення до попередньої системи примусового виконання судових рішень, тобто передачі функцій виконання рішень судовій владі, створення приватної виконавчої служби тощо.

У контексті актуальності теми дисертації варто відзначити, що нині вітчизняною правовою наукою досліджується, в основному, організаційно-правові засади виконавчого провадження, а власне адміністративно-правовий механізм примусового виконання судових та інших рішень практично не досліджується. Саме тому виникає потреба в науковому аналізі практичного аспекту виконавчого провадження та розробці пропозицій щодо вдосконалення механізму примусових заходів цього правового інституту з позиції науки адміністративного права..

Проблеми виконавчого провадження в минулому досліджували: М.Г.Авдюков, В.В. Баранкова, Р.Х. Валєєва, М.А. Гурвич, Л.Н.Завадська,

П.П. Заворотько, Н.Д. Зейдер, В.П. Пастухов, О.М. Смецька, А.К. Сергун, А.М. Ширшиков, М.Й. Штефан, М.К. Юков. У сучасній Україні ці проблеми продовжували досліджувати: А.М. Авторгов, В.В. Афанасьєв, Ю.В. Білоусов, Ф.В. Бортняк, Р.В. Ігонін, В.В. Комаров, А.І. Перепелиця, В.І. Тertiшніков, С.Я. Фурса, С.В. Щербак та інші. Окремі аспекти інституту виконавчого провадження, його співвідношення з адміністративним правом розглядалися в наукових працях В.Б. Авер'янова, О.М. Бандурки, Д.М. Бахраха, Ю.П. Битяка, І.Л. Бородіна, І.П. Голосніченка, С.М. Гусарова, В.Л. Грохольського, Р.А. Калюжного, С.В. Ківалова, В.В.Ковальської, Т.О. Проценка, А.О. Селіванова, С.Г. Стеценка, Т.О. Коломoeць, Ю.С. Шемшученка, інших. Досліджуючи практичний аспект виконавчого провадження через призму історико-правових джерел, зарубіжного та вітчизняного досвіду примусового виконання юрисдикційних рішень, дисертант використовував наукові доробки: Д.Х. Валеева, Є.В. Васьковського С.І. Гладишева, І.Б. Морозової, Я.П. Горбунової, Є.М. Кузнецова, В.В. Худенка, В.М. Шерстюка, В.К. Пучинського, Ю.І. Шумилова, А.М.Саричева, В.В. Яркова, В.П. Перепелюка, які висловлювали, часом діаметрально протилежні погляди на інститут виконавчого провадження, але в цілому сприяли його розвитку та вдосконаленню.

У більшості наукових досліджень розглядалися питання організації діяльності органів примусового виконання судових та інших рішень, а питання їх адміністративної діяльності окремо не досліджувалися. Але, як показує практика виконання судових та інших рішень, проблема виконавчого провадження криється не тільки в організаційно-правових засадах, але й у недосконалості механізму примусових заходів виконавчого провадження, правових обмеженнях та практичних перешкодах примусового виконання юрисдикційних рішень тощо.

Таким чином, актуальність теми дисертаційної роботи зумовлюється наявністю спірних теоретичних положень щодо правової природи виконавчого провадження та його місця у системі права України,

теоретичних і практичних проблемах адміністративно-правового механізму примусових заходів реалізації виконавчих документів, а також обумовлюється необхідністю ґрунтовного наукового дослідження саме механізму примусових заходів виконавчого провадження як дієвої правової форми реального відновлення порушених прав та інтересів суб'єктів правовідносин в адміністративному порядку.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Дисертаційна робота виконана у рамках планових досліджень Київського міжнародного університету, а також є складовою частиною планової теми Юридичного інституту Східноєвропейського університету економіки та менеджменту (м. Черкаси) «Теоретико-правові та практичні аспекти регулювання цивільних, трудових та адміністративних правовідносин у сфері захисту прав особи на сучасному етапі розвитку законодавства України» (державний реєстраційний номер 0108 U 009328), узгоджена з Академією правових наук України.

Мета і завдання дослідження. Метою дисертаційної роботи є визначення змісту адміністративно-правового регулювання механізму примусових заходів виконавчого провадження, розробити рекомендації та внести пропозиції щодо усунення прогалин та колізій у чинному законодавстві про виконавче провадження.

Для досягнення поставленої мети було визначено наступні *завдання*:

- сформулювати поняття виконавчого провадження та визначити його місце у системі права України, співвідношення з адміністративним правом України;

- охарактеризувати історико-правові аспекти організаційно-правових та практичних засад виконавчого провадження, їх вплив на розвиток сучасного вітчизняного інституту виконавчого провадження;

- дослідити механізм правового регулювання примусових заходів виконавчого провадження у правових системах окремих зарубіжних країн та

можливість імплементації його положень у вітчизняне законодавство про виконавче провадження;

- вивчити адміністративно-правові засади примусових заходів виконавчого провадження та визначити системний зв'язок адміністративного права та виконавчого провадження;

- виявити особливості адміністративно-правового регулювання механізму примусових заходів виконавчого провадження;

- обґрунтувати правові підстави відкриття виконавчого провадження та визначити коло суб'єктів звернення до виконання виконавчих документів;

- дослідити механізм звернення стягнення на майно боржника, визначити роль та місце адміністративного примусу в цьому механізмі;

- проаналізувати сучасну практику застосування законодавства про виконавче провадження, виявити правові обмеження та практичні перешкоди, що ускладнюють реальне виконання рішень;

- сформулювати рекомендації щодо шляхів реформування механізму примусових заходів виконавчого провадження;

- розробити та обґрунтувати наукові пропозиції по удосконаленню законодавства України про виконавче провадження.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, що виникають, змінюються та припиняються в процесі адміністративно-правового регулювання примусових заходів виконавчого провадження.

Предметом дослідження є адміністративно-правове регулювання механізму примусових заходів виконавчого провадження.

Методи дослідження: Методологічною основою дослідження стала сукупність сучасних загальнонаукових та спеціальних методів пізнання правових явищ, що обумовлено системним підходом до наукового дослідження, метою та особливостями досліджуваної проблематики. Серед загальнонаукових методів використовується діалектичний метод, що полягає у переході від загальних положень до конкретних ситуацій та особливостей досліджуваної проблеми. Під час аналізу нормативно-правових актів,

поглядів вчених з окремих питань, що є предметом дослідження, формулювання відповідних дефініційних конструкцій застосовується логіко-семантичний метод (підр. 1.1, 2.1, 2.2, 2.3, 3.1, 3.2).

Історичний метод застосовано в процесі історико-правового аналізу генезису інституту виконавчого провадження (підрозділ 1.2). Порівняльно-правовий метод застосований під час дослідження організаційно-правових та практичних засад виконавчого провадження у зарубіжних країнах та в Україні (підрозділ 1.3). При дослідженні нормативно-правових актів, що регулюють виконавчі правовідносини в Україні, застосовано формально-юридичний та системно-структурний методи (підрозділ 2.1, 2.2, 3.2, 3.3). Для вирішення завдань дослідження механізму правового регулювання, адміністративно-правових засад примусових заходів виконавчого провадження, механізму звернення стягнення на майно, практики застосування законодавства про виконавче провадження використовувалися методи аналізу та синтезу, формальної логіки, органічної єдності теорії та практики тощо.

Інформаційну та емпіричну базу дослідження становлять результати вивчення практики застосування законодавства про виконавче провадження при виконанні рішень судів та інших органів відділами державної виконавчої служби Черкаської та Кіровоградської областей, а також судової практики, пов'язаної з вирішенням спірних питань, що виникають при виконанні судових рішень (розд. 3). Дисертантом вивчено та проаналізовано 115 справ виконавчого провадження та судової практики.

Положення та висновки дисертації ґрунтуються на нормах Конституції України, законодавчих і підзаконних нормативно-правових актах, які визначають правові засади діяльності державної виконавчої служби України. Крім того, у роботі використано законодавство про виконавче провадження зарубіжних країн (Російської Федерації, Республіки Білорусь, Республіки Молдова, Казахстану, Франції, Великобританії та інших країн).

Наукова новизна отриманих результатів полягає у тому, що у роботі сформульовано ряд нових наукових положень і висновків, запропонованих особисто здобувачем. Основні з них такі:

уперше:

- системно, з використанням сучасних методів пізнання, урахуванням новітніх досягнень правової науки досліджуються проблемні правові та організаційні питання становлення, розвитку і забезпечення реалізації виконавчого провадження, подано авторське бачення шляхів їх вирішення;

- основні елементи виконавчого провадження охарактеризовано у взаємозв'язку його мети і завдань; суб'єктів та об'єктів виконавчого провадження; механізму його реалізації; принципів, форм і методів виконавчого провадження; запропоновані шляхи його удосконалення.

Удосконалено:

- поняття виконавчого провадження як особливого виду управлінської юридичної діяльності;

- перелік об'єктів стягнення, до яких запропоновано віднести дебіторську заборгованість зобов'язаної особи;

- підстави для відкриття виконавчого провадження та коло суб'єктів, наділених правом звернення виконавчих документів до державної виконавчої служби ;

- можливості використання окремих положень зарубіжного практичного досвіду у вітчизняному законодавстві, що регламентує виконавче провадження;

- теоретико-практичне трактування змісту понять «виконавче провадження» та «примусове виконання рішень», внесено пропозиції щодо нормативного закріплення оновленого змісту цих понять у відповідних нормах чинного законодавства;

- положення про віднесення інституту виконавчого провадження до сфери правового регулювання адміністративного матеріального і процесуального права;

- механізм примусових заходів виконавчого провадження та шляхи усунення правових обмежень і практичних перешкод виконавчого провадження;

- правові засади адміністративно-процесуальної природи механізму примусових заходів виконавчого провадження.

Дістали подальшого розвитку:

- теоретичні та практичні засади механізму звернення стягнення на майно боржника;

- шляхи впровадження в Україні позитивного досвіду зарубіжних держав з питань реалізації виконавчого провадження;

- сформульовано ряд конкретних пропозицій та рекомендацій, спрямованих на удосконалення правового забезпечення виконавчого провадження, у тому числі, щодо уточнення ряду положень законодавчих та підзаконних актів.

Практичне значення отриманих результатів полягає у тому, що викладені у дисертації теоретичні положення спрямовані на подальшу розробку досліджень проблем правового регулювання механізму примусового виконання рішень судів та інших державних органів (посадових осіб), а також можливість застосування окремих положень у практичній діяльності державних виконавців.

Сформульовані в роботі висновки та пропозиції можуть бути використані у нормотворчій діяльності, спрямованій на вдосконалення законодавства про виконавче провадження, а також у науковій та викладацькій діяльності, зокрема, у навчальному процесі під час викладання в юридичних навчальних закладах курсів «Виконавче провадження», «Адміністративне право» та «Адміністративний процес», а також для підготовки підручників, навчальних посібників із зазначених дисциплін.

Особистий внесок здобувача. Дисертаційне дослідження виконане автором самостійно з використанням останніх досягнень теорії адміністративного права та практики управління. Всі сформульовані в ньому

положення, висновки та пропозиції обґрунтовані на основі особистих досліджень.

Апробація результатів дисертації. Основні положення та висновки дисертаційної роботи оприлюднені в доповідях та виступах дисертанта, які отримали підтримку й опубліковані в матеріалах міжнародних, всеукраїнських наукових та науково-практичних конференцій, семінарів, засідань круглого столу тощо, зокрема: «Сучасний менеджмент у виробництві та гуманітарній діяльності» (м. Черкаси, 2005 р.), «Сьомі осінні юридичні читання» (м. Хмельницький, 2008 р.), «Правове життя: сучасний стан та перспективи розвитку» (м. Луцьк, 2009 р.), «Наука-2009» – теоретичні та прикладні дослідження» (м. Черкаси, 2009 р.), «Запорізькі правові читання» (м. Запоріжжя, 2009 р.), «Дні науки 2009» (м. Маріуполь, 2009 р.).

Публікації. Основні теоретичні положення і висновки дисертаційної роботи знайшли своє відображення у 12 наукових працях, 5 з яких опубліковано у виданнях, визнаних ВАК України фаховими, у т.ч. чотири публікації без співавторства.

Структура та обсяг роботи відповідає предмету, меті, завданням та методології дослідження теми. Дисертація складається зі вступу, трьох розділів, які містять дев'ять підрозділів, висновків, списку використаних джерел, додатку. Загальний обсяг дисертації складає 237 сторінок, з яких 213 – основного тексту; список використаних джерел становить 231 найменування.

ВИСНОВКИ

Проведений у дисертаційній роботі наукове дослідження теоретичних та практичних проблем виконавчого провадження в Україні дає змогу сформулювати ряд висновків та пропозицій, що мають ознаки новизни і впливають з поставлених перед дисертантом завдань.

1. Обґрунтовано існуючу наукову точку зору, що термін «виконавче провадження» застосовується у трьох значеннях.

По-перше, це сукупність нормативно-правових актів, що об'єднують в собі правові норми, які регулюють організаційно-правові засади примусового виконання рішень та механізм реалізації примусових заходів виконавчого провадження. Автор пропонує назвати таке виконавче провадження об'єктивним виконавчим правом.

По-друге, виконавче провадження – це сукупність процесуальних документів, які поступово накопичуються у спеціальній справі, виступають матеріальною формою відображення всіх процесуальних дій державного виконавця і в цілому забезпечують документаційний супровід виконавчого процесу. Таку справу дисертант пропонує назвати «виконавча справа».

По-третє, виконавче провадження – це виконавча процесуальна діяльність спеціально уповноважених органів та їх посадових осіб по примусовому виконанню виконавчих документів, і в цьому сенсі автор ототожнює терміни «виконавче провадження» і «примусове виконання».

Визначено, що примусове виконання рішень – це заснована на нормах матеріального та процесуального права управлінська діяльність уповноважених органів та посадових осіб з реалізації судових та інших рішень з використанням засобів державного примусу. Дисертант пропонує наступну дефініцію виконавчого провадження: виконавче провадження – це урегульована законодавством України самостійна юридична діяльність спеціально уповноважених органів виконавчої влади та їх посадових осіб, спрямована на фактичну реалізацію визначених законом виконавчих

документів, які підлягають примусовому виконанню у формі державного адміністративного примусу.

2. У результаті аналізу суб'єктного складу виконавчого провадження, змісту виконавчих правовідносин дисертант не підтримує наукові погляди на виконавче провадження як стадію цивільного процесу і наводить додаткові аргументи на користь віднесення виконавчого провадження до сфери впливу адміністративного права. Відкидаючи ідею про виникнення в Україні самостійної галузі права – цивільне виконавче право, автор розглядає систему примусових заходів по виконанню судових та інших рішень як адміністративне виконавче провадження.

3. У різні історичні періоди в системі примусових заходів були свої специфічні особливості, окремі з яких і сьогодні знаходять своє відображення у вітчизняному законодавстві про виконавче провадження та використовуються у практичній діяльності державних виконавців і, насамперед, в механізмі звернення стягнення на майно.

4. Порівняння організаційно-правових засад та механізму примусового виконання рішень в Україні та окремих зарубіжних країн, у тому числі пострадянського простору, дозволило виявити загальні тенденції функціонування інституту примусового виконання рішень, спільні та відмінні риси, позитивні та негативні елементи, що дає можливість рецептування окремих положень зарубіжного законодавства у сучасне вітчизняне законодавство про виконавче провадження.

Існування в зарубіжних правових системах трьох моделей організації примусового виконання рішень – публічно-правової, приватно-правової та публічно-правової з елементами приватно-правової (змішаної) сприяли зародженню в Україні наукової дискусії з приводу реформування державної виконавчої служби з поступовим переходом до приватної моделі примусового виконання рішень. Дисертант залишається прихильником державної моделі виконавчого провадження, але приходять до висновку про можливість запровадження в Україні окремих елементів зарубіжного досвіду.

5. Визначено, що особливістю правового регулювання примусових заходів виконавчого провадження в сучасних умовах стало трансформування цивільно-правових відносин в адміністративно-правові. На користь такого висновку спрацьовує законодавче віднесення державної виконавчої служби Міністерства юстиції України до органів державної виконавчої влади, зміна статусу судового виконавця, який став державним виконавцем – владним суб'єктом виконавчих правовідносин з відповідними адміністративними (управлінськими) повноваженнями.

6. Проаналізовано та додатково обґрунтовано наукове положення, що предметом правового регулювання виконавчого провадження є суспільні відносини, що формуються при організації виконання державною виконавчою службою наданих їй державою повноважень по захисту в адміністративному порядку прав та інтересів фізичних і юридичних осіб шляхом примусового виконання рішень.

7. Доведено використання адміністративно-правового методу правового регулювання виконавчих правовідносин як на організаційному рівні, так і в процесі здійснення примусових заходів. Визначено унікальну особливість поєднання у виконавчому провадженні імперативного методу з диспозитивним методом, як дозвільний спосіб поведінки в окремих ситуаціях державного виконавця, стягувача і боржника.

У виконавчому провадженні переважає імперативний метод правового регулювання, як форма адміністративного впливу на боржника, що зобов'язує його до виконання своїх обов'язків під загрозою юридичної відповідальності. У цьому зв'язку пропонується усунути правову колізію між ст. 87 Закону України «Про виконавче провадження» та ст. 221 КУпАП щодо розподілу підвідомчості справ за правопорушення, передбачені ст. 85 названого Закону та ст. 188–13 КУпАП, доповнивши останній статтею про підвідомчість адміністративних справ за ст. 188–13 КУпАП державному виконавцю. Крім того, пропонується доповнити КУпАП статтею щодо відповідальності осіб, які ухиляються від виконання рішення суду, що

зобов'язує боржника виконати певні дії або утриматися від їх виконання чи невиконання рішення про поновлення на роботі.

8. Виходячи з концептуальної позиції нової адміністративно - правової доктрини органічного поєднання матеріальних і процесуальних норм адміністративного права, дисертант приходять до висновку про наявність у виконавчому провадженні матеріально-процесуальної форми адміністративного регулювання виконавчих правовідносин, оскільки матеріальні норми не можуть самостійно забезпечити виконання завдань державної виконавчої служби. Адміністративно-процесуальні (виконавчі) відносини виконавчого провадження формуються між його суб'єктами з приводу реалізації виконавчих документів для досягнення позитивного результату процесуальної діяльності державного виконавця. Саме вони виступають предметом правового регулювання виконавчого процесу. Методом правого регулювання виконавчих (процесуальних) правовідносин є адміністративний примус, властивий в цілому адміністративному процесу.

9. Визначено, що виконавчий документ – це виданий судом або іншим юрисдикційним органом чи уповноваженою посадовою особою на підставі прийнятого ними рішення письмовий акт визначених законом форми та змісту, що містить вимогу про примусове виконання такого рішення і є правовою підставою для відкриття виконавчого провадження на території України. Обґрунтовано, що не може бути виконавчим документом ухвала суду про затвердження мирової угоди, а правовою підставою для відкриття виконавчого провадження для виконання такої ухвали може бути тільки новий виконавчий документ, виданий на підставі рішення про спонукання сторони мирової угоди до примусового виконання її умов.

10. Визнано дискримінаційним законодавче положення щодо встановлення різних строків для пред'явлення до виконання виконавчих документів, виданих судом та іншими органам, а також обмеження можливості поновлення пропущеного строку пред'явлення до виконання позасудових документів. Пропонується виключити із Закону України «Про

виконавче провадження» ч. 3. ст. 23, яка визнає неможливим поновлення строків пред'явлення до виконання позасудових документів і внесення відповідних доповнень до Цивільного процесуального кодексу України, Господарського процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України щодо розгляду судами будь-яких заяв про поновлення строку пред'явлення виконавчих документів до виконання.

11. Обґрунтована пропозиція про виключення із Закону України «Про виконавче провадження» положення про надання строку для добровільного виконання рішення, оскільки цей інститут є неефективним. Додатковою гарантією реального виконання рішень могло б бути законодавче положення про внесення до постанови про відкриття виконавчого провадження вимоги про заборону проведення будь-яких операцій з майном та коштами після отримання постанови державного виконавця про відкриття виконавчого провадження. Пропонується ввести до ст. 27 Закону положення про направлення постанови про відкриття виконавчого провадження рекомендованою поштою.

12. Автор по-новому розглядає поняття реалізації арештованого майна і пропонує ч. 1 ст. 61 викласти у такій редакції: реалізація арештованого майна, тобто його відчуження шляхом продажу на комісійних засадах, прилюдних торгах (аукціонах), передача стягувачу з метою реального виконання виконавчого документа здійснюється державною виконавчою службою та спеціалізованою торгівельною організацією на договірних засадах відповідно до закону. Крім того, пропонується Інструкцію про проведення виконавчих дій доповнити положенням про порядок проведення оцінки майна державним виконавцем, визначити процесуальну форму закріплення її у вигляді висновку, в якому необхідно відобразити не тільки кінцеву вартість майна, але методичні підходи до її проведення, використану нормативну базу тощо.

13. Визнано недосконалою систему правового регулювання відносин, пов'язаних з доступом державного виконавця до інформації про банківські

рахунки боржника та наявність коштів на них. Обґрунтована необхідність розширення правових можливостей державного виконавця щодо звернення стягнення на грошові кошти боржника, які знаходяться на рахунках, не тільки на підставі виконавчого документу суду, але й на підставі будь-якого іншого виконавчого документа, для чого необхідно внести відповідні зміни до ст. 59 Закону України «Про банки і банківську діяльність».

14. Визнано надмірно розгалуженою систему правового регулювання механізму примусових заходів, у тому числі, і по реалізації арештованого майна, а тому, на думку автора, його можна врегулювати одним нормативно-правовим актом, зокрема, відповідним розділом Інструкції про проведення виконавчих дій. У той же час дисертант поділяє наукові погляди про необхідність розробки Виконавчого кодексу України, який став би об'єднуючим нормативним актом з системного урегулювання виконавчих правовідносин в цілому.

15. Аналіз нормативних актів щодо правових обмежень державного виконавця при зверненні стягнення на майно окремих юридичних осіб шляхом введення мораторію дає підстави для висновків про надання нічим необґрунтованих пільг окремим категоріям боржників, що порушує конституційні права стягувачів на справедливий захист порушених прав. Єдиним шляхом усунення таких правових перешкод дисертант вбачає тільки скасування таких законів.

16. Визнано дискримінаційним законодавче положення щодо можливості отримати відстрочку чи розстрочку виконання рішення, зміну способу чи порядку виконання рішення тільки ухвалою суду і тільки по судових рішеннях. Тому пропонується доповнити Закон України «Про виконавче провадження» нормою, якою буде надаватися право державному виконавцю встановлювати відстрочку або розстрочку виконання будь-яких рішень, змінювати спосіб та порядок виконання самостійно, але під контролем начальника відповідного відділу державної виконавчої служби.

Висновки, пропозиції і рекомендації, сформульовані на основі результатів наукового дослідження, мають сприяти розвитку теорії адміністративного права, особливо в частині реалізації адміністративно-юрисдикційних повноважень державної виконавчої служби, а також удосконаленню процедури примусового виконання судових та інших рішень у сфері забезпечення прав і свобод людини та громадянина в сучасних умовах розбудови правової держави.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Конституція України / Верховна Рада України. – Офіц. вид. – К.: Парламентське видавництво, 2007. – 64с.
2. Гук Б. М. Проблеми дефініції поняття виконавчого провадження / Б. М. Гук // Університетські наукові записки. Часопис Хмельницького університету управління та права. – 2009. – № 1 (29). – С. 101–106.
3. Цивільний кодекс України: за станом на 1 лютого 2009р. / Верховна Рада України – Офіц. вид. – К. : Парламентське видавництво, 2009. – 346 с.
4. Авдюков М.Г. Судебное решение / М.Г. Авдюков. – М.: Госюриздат, 1959. – 191 с.
5. Щербак С.В. Адміністративно-правове регулювання виконавчого провадження в Україні: дис. кандидата юрид. наук: 12.00.07 / Щербак Світлана Володимирівна. – К., 2002. – 204 с.
6. Ярков В. В. Арбитражный процесс / В. В. Ярков. – М., 2003. – 832 с. – ISBN – 5 – 466 – 00152 – X.
7. Білоусов Ю. В. Виконавче провадження: навч. посібник / Ю.В. Білоусов. – К.: Прецедент, 2005. – 192 с. – ISBN – 966 – 520 – 061– 5.
8. Васьковский Е.В. Учебник гражданского процесса. / Е. В.Васьковский – [2-е изд., перераб.] – М.:Издание бр. Башмаковых, 1917. – 785 с.
9. Про державну виконавчу службу: Закон України прийнятий Верховною Радою України 24 березня 1998 р. зі зм. та доп. станом на 1 вересня 2008р. – Офіц. вид. – К.: Видавничий дім "Ін Юре", 2003. – 17с.
10. Про виконавче провадження: Закон України за станом на 4 лютого 2008 р. / Верховна Рада України. – Офіц. вид. – К. : Парлам. вид-во, 2008. – 36 с.

11. Цивільне процесуальне право України / [Комаров В. В, Бігун В. А., Радченко П. І. та ін.] ; під ред. В. В. Комарова. – Х. : Основа, 1992. – 530с.
12. Цивільне процесуальне право України : підручник для студ. юрид. спец. ВУЗів / [Комаров В.В., Баранкова В. В., Тertiшніков В.І. та ін.]; під заг. редакцією В.В. Комарова. – Х.: Право, 2004. – 592 с. – ISBN – 966 – 7146 – 19 – 7
13. Цивільно-процесуальний кодекс України: за станом на 15 січня 2008 р. / Міністерство юстиції України . – Офіц. вид. – К.: Ін Юре, 2008. — 208 с.
14. Комментарий к Инструкции о порядке исполнения судебных решений / [Башкатов Н.И., Завадская Л.Н., Пучинский В.В. и др.]; под ред. Г.П. Батунова, Н.И. Башкатова –М., 1981. – 136 с.
15. Завадская Л.М. Реализация судебных решений: теоретические аспекты / Л.Н. Завадская. – М.,1982. – 142 с.
16. Перепелиця А.І. Організаційно-правові засади діяльності державної виконавчої служби в Україні: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук: спец. 12.00.07. «Адміністративне право і процес. Фінансове право. Інформаційне право»/ А.І. Перепелиця. – Ірпінь, 2005. – 20 с.
17. Юков М.К. Исполнение решений в отношении социалистических организаций / М.К. Юков – М., 1984. – 128 с.
18. Валеев Д. Х. Исполнительное производство в Российской Федерации / Д.Х. Валеев // Правоведение. – 2001. – № 5 – С. 169–178.
19. Шерстюк В.М. Система советского гражданского процессуального права / В. М. Шерстюк. – М., 1989. – 118 с.
20. Законодавство України про виконавче провадження: Науково-практичний коментар / [І.І.Ємельянова, А.І. Нижник, Л.М. Павлова та ін.] – К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2001. – 472 с. – ISBN – 966 – 7752 – 74 – 7.
21. Щербак С.В. Адміністративно-правове регулювання виконавчого провадження в Україні: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид.

наук: спец. 12.00.07 «Теорія управління; адміністративне право і процес; фінансове право» / С.В. Щербак. – К., 2002. – 12 с.

22. Щербак С. Сущность исполнительного производства: ошибочное законодательное определение исполнительного производства / Светлана Щербак // Юридическая практика. – 2006. – № 19 (437). – С. 1–4.

23. Рішення Європейського суду з прав людини. Справа «Бакай та інші»// Право України. — 2005. — № 5. — С. 143—144.

24. Гришин И.П. Гражданский процесс: вопросы и ответы / [Гришин И.П., Гришина И.И.] ; под ред. д.ю.н., проф. М.К. Треушникова. — М.: Юриспруденция, 2000. — 224 с. – ISBN – 5 – 8401 – 0058 – 7.

25. Адміністративне право України: Підручник / [Ківалов С.В., Авер'янов В.Б., Додін Є.В. та ін.] ; за заг. ред. С.В. Ківалова. — Одеса: Юридична література, 2003. — 892 с.

26. Юридична енциклопедія / НАН України; Інститут держави і права ім. В.М. Корецького / Ю.С. Шемшученко (ред.). — К.: Вид-во „Українська енциклопедія” ім. М.П. Бажана, 1998. – Т. 5: П-С. — 2003 — 736с.

27. Коваль Л.В. Адміністративне право: курс лекцій / Л. В. Коваль. — К. Вентурі. — 1998. — 208 с. – ISBN – 966 – 570 – 060 – X.

28. Фіолевський Д.П. Державна виконавча служба України: Навч. посіб. / [Фіолевський Д.П., Лобанцев С.Ю., Мезенцев Е.І.]; під заг. ред. Д.П. Фіолевського. — К.: Алеута, 2004. — 564 с. – ISBN – 966 – 8533 – 12 – 7.

29. Теорія держави і права: Навч. посібник / [А.М. Колодій, В.В. Копейчиков, С.Л. Лисенков та ін.]; за заг. ред. С.Л. Лисенкова. — К.Юрінком Інтер, 2004. — 368 с.

30. Штефан М.Й. Виконання судових рішень: Навчальний посібник / М.Й. Штефан, М.Т. Омельченко, С.М. Штефан — К.: Юрінком Інтер, 2001. — 320 с. – ISBN – 966 – 7784 – 74 – 6.

31. Фурса С.Я. Закони України «Про державну виконавчу службу»; «Про виконавче провадження»; «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини»: Науково-практичний

коментар / С.Я. Фурса, Е.І. Фурса, С.В. Щербак. — К.: Видавець Фурса С.Я.: КНТ, 2008. — 1172 с. — ISBN – 978 – 966 – 8721 – 37; ISBN – 978 – 966 – 8721 – 17 – 5; ISBN – 978 – 966 – 373 – 406 – 5.

32. Строцький Р.Е. Адміністративно-правовий примус в юридичній діяльності державних структур / Р.Е. Строцький // Держава і право: Збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки: Випуск 43. — К.: Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, 2009. — 780 с. — ISSN – 1563 – 3349.

33. Демський Є.Ф. Адміністративне процесуальне право України: навч. посіб. / Є.Ф. Демський. — К.: Юрінком Інтер, 2008. — 496 с. — ISBN – 978 – 966 – 308 – 7.

34. Бандурка О.М. Административный процесс: Учебник для высш. уч. зав. / О.М. Бандурка, М.М. Тищенко. — К.: Літера ЛТД, 2001. — 336 с. — ISBN – 966 – 7543 – 11 – 0.

35. Бахрах Д.Н. Административное право России: Учебник для вузов / Д.Н. Бахрах. — М., 2000. — 640 с.

36. Адміністративне право України: Підручник / [Коломоєць Т. О., Пиріжкова Ю.В., Армаш Н. О. та ін.] ; за заг. ред. Т.О. Коломоєць. — К.: Істина, 2009. — 480 с. — ISBN – 978 – 966 – 8909 – 29 – 0.

37. Цивільне виконавче право України: Підручник / [І. Д. Копайгора, М. І. Панченко, В. Г. Олюха та ін.] ; за заг. ред. І.Д. Копайгори. — Львів : «Магнолія– 2006», 2007. — 538 с. — ISBN – 966 – 8340 – 77 – 9.

38. Білоусов Ю. Цивільне виконавче право / Ю. В. Білоусов // Закон і бізнес. — 2001. — № 5. — С. 27.

39. Скакун О. Ф. Теорія та історія держави і права: Підручник / О. Ф. Скакун. — Харків : Консум, 2001. — 656 с. — ISBN – 966 – 7124 – 76 – 2; ISBN – 966 – 7920 – 09 – 7.

40. Морозова И. Б. Исполнительное производство: Учебно-практическое пособие / И. Б. Морозова, А. М. Треушников. — М. : Городец, 1999. — 328 с.

41. В. В. Худенко Учасники исполнительного производства : автореф. дис. ... на соиск. науч степени канд. юрид. наук : спец. 12.00.03 „Гражданское право; предпринимательское право; семейное право; международное частное право” / В. В. Худенко. — Саратов, 1992 — 22 с.
42. Шевченко О. О. Історія держави і права зарубіжних країн: Хрестоматія для студентів юрид. вузів та факультатив / О. О. Шевченко. — К. : Вентурі, 1995. — 176 с.
43. Покровский И. А. История римского права / И. А. Покровский. — Санкт-Петербург : Издательство «Летний сад», 1999. — 533 с.
44. Макарчук В. С. Основи римського приватного права: Навч. посібник / В. С. Макарчук. — К., 2003. — 255 с. — ISBN – 966 – 8074 – 51 – 3.
45. Памятники русского права периода укрепления русского централизованного государства XV-XVI вв. / [Зимин А. А. Каштанов С. М., Поляк А. Г.]; под. ред. Л. В. Черепнина. — (вып. 4). — М. : Госюриздат, 1956. — 632 с.
46. Новицкий И. Б. Римское право / И. Б. Новицкий. — М., 2002. — 310 с.
47. Черниловский З. М. Всеобщая история государства и права / З. М. Черниловский. — М. : Юристъ, 2002. — 576 с.
48. Макарчук В. С. Загальна історія держави і права зарубіжних країн / В. С. Макарчук. — К. : Атіка, 2006. — 680 с. — ISBN – 966 – 326 – 142 – 0.
49. Бостон Л. М. Історія держави і права зарубіжних країн: Навчальний посібник / Л. М. Бостон, С. К. Бостон. — К. : Центр навчальної літератури, 2004. — 672 с.
50. Історія України // Історія держави та права України (з найдавніших часів до кінця XIX ст.). — 1998. — № 25—28. — С. 3—61.
51. Скомороха Л. Державна виконавча служба: Історія і сучасність / Л. В. Скомороха // Право України. — 2002. — № 8. — С. 94—98.

52. Заворотько П. П. Виконання судових рішень в Українській РСР (історико-правовий нарис) / П. П. Заворотько, В. П. Пастухов. — К., 1973. — 16 с.
53. Батлер У. Русское право к 1800 году глазами иностранцев: некоторые размышления / У. Э. Батлер. // Вестник МГУ. Серия 11 «Право». — 1996. — № 3. — С. 53—54.
54. Гончаренко В. Д. Хрестоматія з історії держави і права зарубіжних країн: Навчальний посібник для юридичних вищих навчальних закладів і факультетів : у 2-х т. / [Гончаренко В. Д., Рогожин А. Й., Святоцький О. Д.] ; за заг. ред. В. Д. Гончаренка. — Т. 1. — К. : Ін Юре, 1998. — 504 с.
55. Пашук А. Й. Суд і судочинство на Лівобережній Україні в XVII-XVIII ст. 1648–1782. / А. Й. Пашук. — Львів: вид-во Львівського університету, 1967. — 179 с.
56. Боровиковский А. Устав гражданского судопроизводства с объяснениями. — СПб., 1903. — 786 с.
57. Малешин Д. Я. Исполнительное производство (функции суда) / Д. Я. Малешин. — М., 2003. — 237 с.
58. Малышев К. Курс гражданского судопроизводства / К. Малышев. — СПб.: Тип. Стасюловича, 1875. — 364 с.
59. Валеев Р. Х. Исполнение судебных решений в первые годы Советской власти / Р. Х. Валеев // Известия ВУЗов. Правоведение. — 1959. — № 1. — С. 109—112.
60. Наказ судовим виконавцям 1927 р. / Цит. за ст. О. Кузьменка і А. Авторгова: Правовий статус державного виконавця у радянському праві // О. Кузьменко, А. Авторгов. — Право України. — 2007. — № 9. — С. 17—20.
61. Цивільний процесуальний кодекс Української РСР 1929 р. [Електронний ресурс] — Режим доступу : <http://www.zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>

62. Закон «Про судоустрій СРСР, союзних і автономних республік 1938 року» [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://www.zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>

63. Інструкція про порядок виконання судових рішень 1939 року [Електронний ресурс] — Режим доступу : <http://www.uazakon.com/>

64. Цивільний процесуальний кодекс України // Цивільний процесуальний кодекс України, затверджений Законом від 18.07.63 (із наступними змінами і доповненнями). — ВВР. — 1963. — № 30.

65. Інструкція «Про порядок виконання судових рішень», затверджена Президією Верховного Суду УРСР від 16 жовтня 1966 р. [Електронний ресурс] — Режим доступу : http://www.zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=v45_5323-75

66. Інструкція «Про порядок виконання судових рішень», затверджена наказом Міністерства юстиції СРСР 24 квітня 1973 року. [Електронний ресурс] — Режим доступу : <http://www.uazakon.com/>

67. Инструкция «Об исполнительном производстве» утверждена приказом Министерства юстиции СССР № 22 от 15 ноября 1985 года. — М. : Министерство юстиции СССР, 1985. — 93 с.

68. Станік С. Реформування органів юстиції — нагальна потреба сьогодення / Сюзанна Станік // Право України. — 1999. — № 8. — С. 3—7.

69. Інструкція про проведення виконавчих дій, затверджена наказом Міністерства юстиції України від 15.12.1999 р. № 74/5 // ОВУ. — 1999. — № 51.

70. Рожок В. Деякі питання щодо позиції Європейського суду з прав людини з питань невиконання рішень національних судів / В. Рожок // Право України. — 2009. — № 5. — С. 88—91.

71. Решетникова И.В. Исполнительное производство за рубежом / И. Решетникова // Право и экономика. — 2001. — № 3. — С. 51—58.

72. Шумилов Ю.И. Исполнительное производство в период становления правового государства в России : автореф. дис. на соискание

ученой степени кандидата юрид. наук : спец. 12.00.02 «Конституционное право; муниципальное право» / Ю.И. Шумилов. — М., 2007. — 14 с.

73. Пучинский В. К. Понятие, предмет, источники советского гражданского права / В. Пучинский. — М., 1966. — 139 с.

74. Гражданский процессуальный кодекс РСФСР от 11 июня 1964 г. // Ведомости Верховного Совета РСФСР. — 1964. — № 24.

75. Гражданский кодекс Российской Федерации принятый Государственной Думой 21 октября 1994 [Электронный ресурс] — Режим доступа : <http://www.base.garant.ru/10164072.htm>

76. О судебных приставах: Федеральный Закон от 21.07.1997 № 118-ФЗ (принят ГД ФС РФ 04.06.1997) // Собрание законодательства РФ. — 28.07.1997. — № 30.

77. Об исполнительном производстве: Федеральный Закон от 21.07.1997 № 119-ФЗ (принят ГД ФС РФ 04.06.1997) // Собрание законодательства РФ. — 28.07.1997. — № 30.

78. Сарычев А. Н. Исполнительное производство как вид административного производства: дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.02. «Конституционное право; государственное управление; административное право; муниципальное право» / Сарычев Алексей Николаевич. — Саратов, 1998. — 184 с.

79. Ярков В. В. Проблемы реализации судебных актов / В. Ярков — М. : Статут, 2005. — 174 с.

80. Горбунова Я. П. Исполнительное производство как институт административного права: проблемы организации, практической реализации и перспективы правового регулирования: дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.14 / Горбунова Яна Павловна. — Воронеж, 2007. — 254 с.

81. Ярков В. В. Концепция реформы принудительного исполнения в сфере гражданской юрисдикции // Российский юридический журнал. — 1996. — № 2. — С. 32—37.

82. Кощеева Е. С. Правовые проблемы административно-исполнительного производства в Российской Федерации: дис. канд. ... юрид. наук : спец. 12.00.14 / Кощеева Елена Сергеевна. — Киров, 2005. — 172 с.

83. Уголовный процессуальный кодекс Российской Федерации: принятый ГД ФС РФ 22.11.2001 [Электронный ресурс] — Режим доступа : <http://www.consultant.ru/>

84. Федеральный Закон РФ «Об исполнительном производстве», принятый Государственной Думой 14 сентября 2007 года. 2001 [Электронный ресурс] — Режим доступа : <http://www.base.spinform.ru/>

85. Закон Республики Беларусь от 13 января 1995 г. № 3514-XII «О судеустройстве и статусе судей в Республике Беларусь» [Электронный ресурс] — Режим доступа : http://www.leronevshi.net/text_103/inolex.html/

86. Гражданский процессуальный Кодекс Республики Беларусь от 11 января 1999 г. № 238–3/ [Электронный ресурс] — Режим доступа : <http://www.brsu.brest.by/>

87. Постановление Министерства юстиции Республики Беларусь от 20 декабря 2004 № 40 «Об утверждении Инструкции по исполнительному производству». [Электронный ресурс] — Режим доступа : <http://www.law.bsu.by/>

88. Постановление Совета Министров Республики Беларусь от 30.01.1998 № 147 «О службе судебных исполнителей хозяйственных судов в Республике Беларусь» (состоянием на 10 июля 2009 года) [Электронный ресурс] — Режим доступа : <http://www.pravo.levonevsky.org/>

89. Хозяйственный процессуальный Кодекс Республики Беларусь от 15 декабря 1998 г. (по состоянию на 15 июля 2009 г.) [Электронный ресурс] — Режим доступа : <http://www.pravo.levonevsky.org>

90. Постановление Министерства юстиции Республики Беларусь от 22 ноября 2006 года № 73 «Об утверждении Инструкции о порядке взаимодействия судебных исполнителей общих судов и Службы судебных исполнителей хозяйственных судов в Республике Беларусь» [Электронный

ресурс] – Режим доступа: <http://www.base.com/spinform/ru/>

91. Органы исполнения и место исполнительного производства в системе права (сравнительный анализ на примере Республики Беларусь, Российской Федерации и Республики Польша) [Электронный ресурс] — Режим доступа: [www.concourt.am/hr/ccl/vestnik/4.22./](http://www.concourt.am/hr/ccl/vestnik/4.22/)

92. Исполнительный кодекс Республики Молдова. [Электронный ресурс] — Режим доступа : <http://www.base.spinform.ru/>

93. Закон Республики Казахстан «Об исполнительном производстве и статусе судебных исполнителей» [Электронный ресурс] — Режим доступа : <http://www.base.spinform.ru/>

94. Закон Республики Туркмении «О судебных приставах» [Электронный ресурс] — Режим доступа : <http://www.pavlodar.com/>

95. Закон Республики Армения «Об исполнительном производстве» [Электронный ресурс] – Режим доступа: <http://www.5ka.su/ref/law/>

96. Вареник Н. О судебном приставе / Н. Вареник // Зеркало недели (власть). — 24 – 30 декабря 2005 г. — № 50 (578).

97. Щербак С. Небезучастная исполнительная служба: перспективы приватизации государственной исполнительной службы / С. Щербак // Юридическая практика (еженедельная профессиональная газета). — 2006. — № 5 (423).

98. Кузнецов Е. Н. Исполнительное производство Франции / Е. Н. Кузнецов. — СПб : Издательский дом С.-Петербур. гос. ун-та. Издательство юридического факультета С.-Петербур. гос. ун-та, 2005. — 280 с. — ISBN – 5 – 9645– 0023 – 4.

99. Решетникова И. В. Исполнительное производство за рубежом / И. В. Решетникова // Право и экономика. — 2001. — № 3. — С. 30—35.

100. Гладышев С. И. Исполнительное производство Англии / С. И. Гладышев. — М. : Лекс-Книга, 2002. — 223 с. — ISBN – 5 – 94558 – 007 – 4.

101. Шишкін В. Верховний суд Англії та Уельсу / В. Шишкін // Право України. — 1996. — № 4. — С. 34—39.
102. Теория государства и права: Учебник для вузов. Под ред. С. С. Алексеева. — М., 2000. — 453 с.
103. Голосніченко І. П. Попередження корисливих проступків засобами адміністративного права / І. П. Голосніченко. — К. : «Вища школа», 1991. — 563 с.
104. Стеценко С. Г. Адміністративне право України: Навчальний посібник / С. Г. Стеценко. — К. : Атіка, 2007. — 624 с. — ISBN – 978– 966 – 326 –237 – 6.
105. Виконавча влада і адміністративне право / [В. Б. Авер'янов, О. Ф. Андрійко, Ю. П. Битяк та ін] ; за заг. ред. В. Б. Авер'янова. — К. : Ін – Юре, 2002. — 667 с.
106. Концепція розвитку системи надання адміністративних послуг органами виконавчої влади, схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2006 р. № 90-р // Офіційний вісник України. — 2006. — № 7. — С. 167.
107. Голосніченко І. Правова свідомість і правова культура у розбудові Української держави / І. Голосніченко. // Право України. — 2005. — № 4. — С. 24—25.
108. Афанасьєв В. Виконавство – виконавчій владі (або як реанімувати інститут судового виконання) / В. Афанасьєв // Право України. — 1994. — № 10. — С. 59—60.
109. Висновок Парламентської Асамблеї Ради Європи від 26 вересня 1995 року № 190/95 [Електронний ресурс] — Режим доступу : <http://www.rada.gov.ua/LIBRARY/bibliogr/rada>
110. Концепція адміністративної реформи в Україні [Електронний ресурс] — Режим доступу : <http://www.kmu.gov.ua/control/publish/>
111. Кононенко О. Правове забезпечення виконання судових рішень / О. Кононенко // Право України. — 1988. — № 9. — С. 16—18.

112. Юрчак В. Виконання судових рішень: окремі питання / В. Юрчак // Право України. — 2003. — № 3. — С. 85—86.

113. Полешко А. Стан і перспективи реформування адміністративного права (з III Національної науково-практичної конференції) / А. Полешко // Право України. — 2003. — № 7. — С. 124—136.

114. Фурса С. Я. Виконавче провадження в Україні: Навчальний посібник / С. Фурса, С. Щербак. — К. : Атіка, 2002. — 480 с.

115. Бортняк Ф. В. Форми та методи діяльності державної виконавчої служби: дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Бортняк Федір Всеволодович. — К., 2008. — 270 с.

116. Положення про Міністерство юстиції України: затверджено постановою КМУ від 14 листопада 2006 р. № 1577 // Урядовий кур'єр. — 2006. — № 220.

117. Положення про Головне управління юстиції Міністерства юстиції в Автономній Республіці Крим, Головні управління юстиції в областях, містах Києві і Севастополі, затверджена наказом Міністерства юстиції України від 14.02.2007 р. № 47/5 // Бюлетень Міністерства юстиції України. — 2007. — № 3. — С. 190—196.

118. Положення про Департамент державної виконавчої служби, затверджена Постановою КМУ від 3 серпня 2005 р. № 711 [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://www.dvs.gov.ua/>

119. Кодекс України про адміністративні правопорушення: чинне законодавство зі змінами та доповненнями станом на 20 березня 2009 р. (відповідає офіційному тексту). — К. : вид. ПАЛИВОДА А. В., 2009. — 248 с.

120. Ярков В. В. Комментарий к Федеральному Закону «Об исполнительном производстве» (постатейный) и к Федеральному закону «О судебных приставах». — М. : Юристь, 2002. — 384 с. — ISBN – 5 – 89123– 428 – 9; ISBN – 5 – 16 – 000240 – 5;

121. Шемелін Д. А. Диспозитивність в адміністративному праві – нові ознаки методу правового регулювання / Д. А. Шемелін // Форум права. — 2008. — № 1. — С. 453—458.
122. Голосніченко І. Правове регулювання надання державних управлінських послуг та вирішення адміністративних спорів / І. Голосніченко // Право України. — 2003. — № 10. — С. 86—89.
123. Адміністративне право України: Підручник / [Битяк Ю. П., Гаращук В. М., Дьяченко О. В. та ін.]; за ред. Ю.П. Битяка. — К. : Юрінком Інтер, 2005. — 544 с. — ISBN – 966 – 667 – 164 – 6;
124. Авер'янов В. Реформування українського адміністративного права: ґрунтовний привід для теоретичної дискусії / В. Авер'янов // Право України. — 2003. — № 5. — С. 117—124.
125. Авер'янов В. Нова доктрина українського адміністративного права: концептуальні позиції / В. Авер'янов // Право України. — 2006. — № 5. — С. 11—17.
126. Бородін І. Адміністративно-процесуальні норми – основа адміністративно-юрисдикційного процесу / І. Бородін // Право України. — 2006. — № 3. — С. 86—90.
127. Бахрах Д. Н. Административное право: Учебник / Д. Н. Бахрах — М. : Изд. «БЕК», 1996. — 355с.
128. Миколенко А. И. Административный процесс и административная ответственность в Украине: Учебное пособие / А. И. Миколенко. — Х. : «Одиссей», 2006. — 351 с. — ISBN – 966 – 633 – 514 – X;
129. Алексеев С. С. Общая теория права / С. С. Алексеев. — М., 1981–1982. — 360 с.
130. Костюк Н. П. Особливості стадій правозастосування / Н. П. Костюк // Держава і право. Збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. — 2009. — Вип. № 44. — С. 70—77.
131. Рабінович П. М. Основи загальної теорії держави і права / П. М. Рабінович. — Львів.; 2007. — 188 с. — ISBN – 978 – 666 – 547 – 2*39 – 1.

132. Гук Б.М. Захист прав людини у виконавчому провадженні / Б. М. Гук // Сучасний менеджмент у виробничій та гуманітарній діяльності : зб. матеріалів міжн. наук. конф. — Черкаси : СУЕМ, 2005. — С. 106—107.
133. Кельман М. С. Загальна теорія держави і права / М. С. Кельман, О. Г. Мурашин, О. М. Хома — Львів, 2003. — 583 с. — ISBN – 966 – 7827 – 25 – 9.
134. Теория государства и права. Курс лекций / Под ред. Н. И. Матузова и А. В. Малько. — М., 2003. — 672 с.
135. Кассе Д.Д. Правовий режим та механізм правового регулювання: ознаки та співвідношення / Д. Д. Кассе // Держава і право. Збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. — 2009. — Вип. № 44. — С. 25—31. — ISSN – 1563 –3349/
136. Исполнительное производство / [Валеев Д. Х, Ганеев Р. Р., Загиддулин М. Р. и др.] ; под ред. Я. Ф. Фархтдинова. — [2-е изд.]. — СПб. : Питер, 2003. — 288 с. — ISBN –5 - 00133 – 8.
137. Авер'янов В. Б. Принципи верховенства права – вирішальна засада реформування державної служби // Наукові засади реформування державної служби в Україні. Наукова доповідь / За заг. ред. В. Б. Авер'янова. — К. : «Юрнаукацентр», 2000. — С. 6—13.
138. Ігонін Р. В. Організаційно-правові засади діяльності суб'єктів виконавчого провадження : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / Р. В. Ігонін. — Ірпінь, 2007. — 22 с.
139. Перепелюк В. Г. Адміністративний процес. Загальна частина: навч. посіб. / В. Г. Перепелюк. — К.: «Центр навч.літератури», 367 с. — ISBN – 966 – 8253 – 94– 9.
140. Бородін І. Л. Дослідження процесу правового регулювання виконавчого провадження від минулого до сьогодення / І. Л. Бородін // Юридичний вісник. — 2009. — № 1(10). — С. 27—30.

141. Оніщук М. Державна виконавча служба: на шляху до реформи та ефективності / М. Оніщук // Дзеркало тижня (влада, право). — 2008. — № 9 (688).

142. Щербак С. Виконавче провадження як одна з правозахисних функцій держави / С. Щербак // Право України. — 2002. — № 11. — С. 86—90.

143. Исполнительное производство: процессуальная природа и цивилистические основы / [Д. Х. Валеев, М. Р. Загидуллин, Е. К. Костюшин, М. Ю. Чельшев]; под ред. Д. Х. Валеева и М. Ю. Чельшева. — М. : Статут, 2007. — 140 с. — ISBN – 5 – 8354 – 0418 – 6.

144. Адміністративне право України: Підручник для юрид. вузів та факультетів / [Ю. П. Битяк, В. В. Богуцький, В. М. Гарашук]; за ред. Ю. П. Битяка. — Харків : Право, 2001. — 528 с. — ISBN – 966 – 7146 – 32 – 4.

145. Коломоець Т. Щодо доцільності системного підходу при дослідженні потенціалу адміністративного примусу в публічному праві / Т. Коломоець // Право України. — 2003. — № 5. — С. 120—124.

146. Тихомиров Ю. А. Публичное право / Ю. А. Тихомиров. — М. : БЕК, 1995. — 485 с. — ISBN – 5 – 85639 – 099 – 7.

147. Носік Ю. Проблеми виконання судових рішень про майнові стягнення: інформаційно-правовий аспект / Юрій Носік // Аналітика. — 2008. — № 6 (72). — С. 25—28.

148. Закон України «Про банки і банківську діяльність» від 7 грудня 2000 р. № 2121-III (з наступними змінами і доповненнями) // ВВР. — 2001. — № 5—6.

149. Закон України «Про інформацію» [Електронний ресурс] — Режим доступу : <http://www.zakon.rada.gov.ua/>

150. Наказ Державної податкової адміністрації України, Міністерства юстиції України від 3 квітня 2007 року № 209/153/5 «Про затвердження порядку надання інформації органами державної податкової служби на

запити органів державної виконавчої служби» [Електронний ресурс] — Режим доступу : <http://www.zakon.nau.ua/>

151. Шершун Л. І. Звернення стягнення на майно боржника, наявні проблеми та шляхи їх вирішення / Л. І. Шершун // Юридичний вісник України. — 1999. — № 30. — С. 11.

152. Гук Б. М. Звернення стягнення на грошові кошти боржника у виконавчому провадженні як форма адміністративного примусу / Б. М. Гук // Наука – 2009: теоретичні та прикладні дослідження. Матеріали Міжн. наук.-практ. конф. (Черкаси, 23-24 квітня 2009 р.) — Черкаси : СУЕМ, 2009. — С. 83—84.

153. Бондаренко І. Механізм правового регулювання фінансових відносин / І. Бондаренко // Право України. — 2006. — № 5. — С. 74—77.

154. Закон України від 14.05.1992 р. «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (в редакції Закону України від 30.06.1999 р.) // ВВР. — 1999. — № 42—43.

155. Закон України від 02.10.1992 р. «Про заставу» // ВВР. — 1992. — № 47.

156. Закон України від 05.06.2003 р. «Про іпотеку» // ВВР. — 2003. — № 38.

157. Порядок реалізації арештованого майна, затверджений наказом Міністерства юстиції України від 15.07.1999 р. № 42/5 // ОВУ. — 1999 — № 29.

158. Тимчасове положення про порядок проведення прилюдних торгів з реалізації арештованого нерухомого майна, затверджене наказом Міністерства юстиції України від 27.10.1999 р. № 68/5.

159. Постанова Кабінету Міністрів від 22 грудня 1997 р. № 1448 «Про затвердження Положення про порядок проведення аукціонів (публічних торгів) з реалізації заставленого майна» // ОВУ. — 1998. — № 2.

160. Закон України від 2 вересня 1993 року «Про нотаріат» // ВВР. — 1993. — № 39.

161. Інструкція про порядок вчинення нотаріальних дій, затверджена Наказом Міністерства юстиції України від 3 березня 2004 р. № 20/5. [Електронний ресурс] — Режим доступу : <http://www.zakon.nau.ua/>

162. Другова В. А. Удосконалення правового регулювання звернення стягнення на предмет іпотеки шляхом вчинення виконавчого напису / В. А. Другова // Держава і право: збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. Випуск 44. — К. : Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, 2009. — С.346—349. — ISSN – 1563 – 3349.

163. Сімейний кодекс України. Офіційний текст. Станом на 29 вересня 2009р. — К. : Атіка, 2009. — 88 с.

164. Кодекс України про адміністративні правопорушення: науково-практичний коментар / Р. А. Калюжний, А. Т. Комзюк, О. О. Погрібний — К. : Правова єдність, 2008. — 655 с.

165. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 грудня 2003 року № 14 «Про практику розгляду судами скарг на рішення дії або бездіяльність органів і посадових осіб державної виконавчої служби та звернень учасників виконавчого провадження» [Електронний ресурс] — Режим доступу : http://www.search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/VS03208.html

166. Господарський процесуальний кодекс України від 06.11.1991р.: станом на 7 липня 2009 р. / [Верховна Рада України]. — [Офіц. вид.] — К. Форум, 2009. — 102 с.

167. Кодекс адміністративного судочинства України від 06. 07. 2005 р. // ВВР. — 2005. — №№ 35, 36, 37.

168. Про практику застосування адміністративними судами законодавства у справах з приводу рішень, дій або бездіяльності державної виконавчої служби (за матеріалами справ, розглянутих у касаційному порядку Вищим адміністративним судом України) Вищий адміністративний суд України. Лист від 09.01.2008 № 7/9/1/ 13 – 08. [Електронний ресурс] — Режим доступу : <http://www.zakon.nau.ua/>

169. Про взаємодію органів державної виконавчої служби та Пенсійного фонду України: наказ Міністерства юстиції України та Пенсійного фонду України від 17.03.2004 р. № 25/5/39. [Електронний ресурс] — Режим доступу : <http://www.zakon.nau.ua/>

170. Про взаємодію органів Мінприроди та органів державної виконавчої служби Мін'юсту України: наказ від 30.08.2007 р. № 452/707/5. [Електронний ресурс] — Режим доступу : <http://www.zakon.nau.ua/>

171. Комзюк А. Т. Адміністративний примус: деякі загальні проблеми дослідження та правового регулювання в контексті забезпечення прав людини / А. Т. Комзюк // Право України. — 2005. — № 4. — С. 46—49.

172. Клименко О. С. До питання реформування державної виконавчої служби України та ефективності примусового виконання рішень майнового характеру: адміністративно-правовий аспект / О. С. Клименко // Право і суспільство. Науковий журнал. — 2009. — № 1. — С. 80—84.

173. Хотинська О. Загальні аспекти відкриття виконавчого провадження / О. Хотинська // Право України. — 2003. — № 2. — С. 92 — 96.

174. Інструкція з діловодства в місцевому загальному суді: Затверджена наказом Державної судової адміністрації України від 24 липня 2006 р. № 860/12734 [Електронний ресурс] — Режим доступу : <http://www.leschishin.org/normative/n012.php>

175. Кримінально-процесуальний кодекс України від 11.07.2003 р. // ВВР. — 2004. — № 3—4.

176. Пестржецкий А. Л. Об адвокатуре, судоустройстве, судопроизводстве / Пестржецкий А. Л. — Харьков, 1895. — 285 с.

177. Великий Енциклопедичний юридичний словник / За ред. академіка НАН України Ю. С. Шемшученка. — К. : «Юридична думка», 2007. — 992 с.

178. Кононенко Ю. С., Гук Б. М. Окремі питання становлення законодавства про виконавче провадження / Ю. С. Кононенко, Б. М. Гук // Право України. — 2005. — № 2. — С. 71—73.

179. Архів відділу державної виконавчої служби Черкаського районного управління юстиції. Справа № 1657 від 15.07.2006р.
180. Гребьонкіна Л. Мета та завдання державної виконавчої служби / Л. Гребьонкіна // Право України. — 2000. — № 2. — С. 13—17
181. Лесницкая Л. Ф. Исполнительное производство / Л. Ф. Лесницкая, Филатова Л. В., Юков М. К. — М., 1983. — 96 с.
182. Юридичний словник-довідник / За заг. ред. академіка НАН України Ю. С. Шемшученка. — Київ : Femina, 1996. — 696 с.
183. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним зверненням спільного підприємства «Мукачівський плодоовочевий консервний завод» про офіційне тлумачення п. 10 ст. 3 Закону «Про виконавче провадження» (справа про виконання рішень третейських судів) від 24 лютого 2004 // Офіційний вісник України. — 2004. — № 9.
184. Закон України «Про третейські суди» від 11.05.2004 р. // ОВУ. — 2004. — № 23.
185. Щодо виконання рішень третейських судів та рішень МКАС чи МАК від 25.03.2003 № 25–32/622 / Роз'яснення Міністерства юстиції України [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://www.minjust.gov.ua/>
186. Закон України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» від 23.02.2006. // ВВР. — 2006. — № 30.
187. Кодекс законів про працю України: чинне законодавство із наступними змінами і доповненнями станом на 15 лютого 2009 р.; (відповідає офіц. текстів). — К. : Вид. ПАЛИВОДА А. В., 2009. — 104 с. — (кодекси України).
188. Закон України «Про свободу совісті та релігійні організації» від 23 квітня 1991 року. [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://www.zakon.rada.gov.ua/>

189. Верба О. Б. Особливості визнання судом мирової угоди на стадії виконавчого провадження / О. Б. Верба // Науковий вісник Львівського університету внутрішніх справ. — 2008. — № 3. — С. 1—13.

190. Святогор О. Застосування мирової угоди в господарському процесі та виконавчому провадженні: окремі аспекти / О. Святогор // Право України. — 2003. — № 1. — С. 78—83.

191. Витяг з архіву відділу державної виконавчої служби Черкаського районного управління юстиції. Справа № 03/1127 – 2009.

192. Витяг з архіву відділу державної виконавчої служби Смілянського міського управління юстиції Справа № 10938377 /2009.

193. Рішення Житомирського апеляційного господарського суду від 20.07.2006 р. // Юридичний вісник України. — 2007. — № 32.

194. Постанова Вищого господарського суду України від 2 грудня 2008 р. Справа № 02–03–13/918. Про порядок примусового виконання мирової угоди, затвердженої судом. [Електронний ресурс] — Режим доступу :http://www.arbitr.gov.ua/docs/28_2164841.html

195. Рекомендації Президії Вищого господарського суду України від 25.04.2008 р. № 04–5/141. [Електронний ресурс] — Режим доступу : <http://www.zakon.nau.ua/>

196. Витяг з архіву відділу державної виконавчої служби Смілянського районного управління юстиції. Справа № 06/1742 від 25.08.2009 р.

197. Витяг з архіву відділу ДВС Смілянського районного управління юстиції. Справа № 1030/5 — 2008.

198. Гук Б. М. Адміністративний примус як форма реалізації виконавчого провадження / Б. М. Гук // Правове життя: сучасний стан та перспективи розвитку : зб. тез наук. доп. V Міжн. наук.-практ. конф. молодих учених, 20–21 березня 2009 року — Луцьк : РВВ «Вежа» Волинського національного університету ім. Лесі Українки, 2009. — С.100—103.

199. Коломоєць Т. Публічне право України як підстава адміністративного примусу / Т. Коломоєць // Право України. — 2004. — № 3. — С. 9—11.
200. Тертышников В. И. Основы исполнительного производства / В. И. Тертышников, О. Шатенко. — Харьков : Консул, 2004. — 124 с. — ISBN — 966 — 7920 — 79 — 8.
201. Кельман М. С. Загальна теорія держави і права / М. Кельман, О. Мурашин. — К. : Кондор, 2006. — 477 с.
202. Шкарупа К. В. Проблемні аспекти нормативного регулювання адміністративного примусу у системі адміністративної відповідальності / К. Шкарупа // Правове питання: сучасний стан та перспективи розвитку : зб. тез наук. доп. V Міжн. наук.-практ. конф. молодих учених, 20–21 березня 2009 року — Луцьк : РВВ «Вежа» Волинського національного університету ім. Лесі Українки, 2009. — С. 176 — 178.
203. Указ Президента України від 27 червня 2006 року № 587 / 2006 «Про Національний план дій із забезпечення належного виконання рішень судів». [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://www.president.gov.ua/documents/4641.html>
204. Смецкая А. М. Исполнение судебных постановлений путем обращения взыскания на имущество граждан и на заработную плату : автореф. дис. на соиск. уч. степени канд. юрид. наук : спец. 712 «Гражданское право и гражданский процесс» / А. М. Смецкая. — Харьков, 1968. — 22 с.
205. Юридичні терміни: Тлумачний словник / За ред. В. Г. Гончаренка, П. П. Андрушко, Т. П. Базова та ін. — К. : Либідь, 2004. — 124 с. — ISBN — 966 — 06 — 0321 — 5.
206. Вакула Ю. Правила бездоганного арешту майна / Ю. Вакула // Юридичний журнал. — 2003. — № 12.

207. Закон України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» від 12.07.2001 р (із наступними змінами та доповненнями) // ВВР. — 2001. — № 47.

208. Наказ Міністерства юстиції України від 11.11.2003 р. № 136/5 Про затвердження Положення про умови і порядок проведення тендерів (конкурсів) з визначенням спеціалізованих організацій для реалізації арештованого державними виконавцями майна // ОВУ. — 2003. — № 46.

209. Наказ Мін'юсту про затвердження результатів тендеру від 16 грудня 2008. [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://www.minjust.gov.ua/0/18164>

210. Бондаренко І. Механізм правового регулювання фінансових відносин / І. Бондаренко // Право України. — 2006. — № 5. — С. 74 —77.

211. Постанова Правління Національного банку України від 21.01.2004 р. № 22 «Про затвердження інструкції про безготівкові розрахунки в Україні в національній валюті» (із наступними змінами та доповненнями). [Електронний ресурс] — Режим доступу : <http://www.zakon.nau.ua/>

212. Пришва Н. Ю. Проблеми окремих базових категорій фінансового права / Н. Пришва // Бюлетень Міністерства Юстиції України. — 2006. — № 2. — С. 27—33.

213. Витяг з архіву відділу ДВС Соснівського районного управління юстиції м. Черкаси. Справа № 2 — 1116/2008

214. Витяг з архіву відділу державної виконавчої служби Придніпровського районного управління юстиції м.Черкаси. Справа № 5–2311/2007

215. Оніщук М. Невиконання рішень національних судів нам дорого обходиться [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://www.minjust.gov.ua/0/21803>

216. Закон України «Про введення мораторію на примусову реалізацію майна» від 29.11.2001 р. // ВВР. — 2002. — № 10.

217. Лобанцев С. Виконання рішень – головний критерій дієвості влади / С. Лобанцев // Право України. — 2002. — № 12. — С. 90—94.

218. Інформаційний лист Вищого господарського суду України від 13.02.2002 р. № 01–8/152 «Про Закон України «Про введення мораторію на примусову реалізацію майна» [Електронний ресурс] — Режим доступу : <http://www.zakon.nau.ua/?uid=1077.1.15&title.>)

219. Рішення Конституційного Суду України від 10.06.2003 р. № 11–рп/2003 «Про введення мораторію на примусову реалізацію майна». [Електронний ресурс] — Режим доступу : <http://www.ccu.gov.ua/uk/doccatalog/list?currDir=9488>

220. Комаров В. В. Рішення Європейського Суду з прав людини та Конституційного Суду України: проблеми конкуренції / В. В. Комаров // Проблеми законності : зб. наук. праць. — 2009. — Вип. 100. — С. 31—41.

221. Рішення Європейського суду з прав людини. Справа «Півень проти України» [Електронний ресурс] — Режим доступу : <http://www.justinian.com.ua/>

222. Закон України від 21.10.2004 р. «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України із забезпечення своєчасності виплати заробітної плати» [Електронний ресурс] — Режим доступу : <http://www.zakon.rada.gov.ua>

223. Жук Л. А. Господарське право: Навчальний посібник / Л. А. Жук, І. Л. Жук, О. М. Неживець. — К. : Кондор, 2009. — 432 с. — ISBN – 978 – 966 – 351– 278 – 5.

224. Рішення Європейського суду з прав людини у справі «Шмалько проти України» [Електронний ресурс] — Режим доступу : <http://www.zakon.nau.ua>

225. Волков А. Усунення колізій в регулюванні процедур банкрутства та виконавчого провадження / А. Волков // Аналітика. — 2008. — № 6 (72). — С. 29—33.

226. Закон України «Про господарську діяльність у Збройних Силах України» від 21 грудня 1999 року / ВВР. — 1999. — № 48.

227. Закон України від 09.04.2004 р. «Про особливості приватизації підприємств Державної акціонерної компанії «Укррудпром» // ВВР. — 2004. — № 29.

228. Закон України від 23.06.2005 р. «Про заходи, спрямовані на забезпечення сталого функціонування підприємств паливно-енергетичного комплексу» // ВВР. — 2005. — № 33.

229. Оніщук М. Державна виконавча служба: на шляху до реформи та ефективності / М. Оніщук // Дзеркало тижня. — 8–14 березня 2008 р.—№ 9 (688).

230. Онопенко В. В. До питання вдосконалення механізму виконавчого провадження / В. В. Онопенко // Право України — 2003. — № 6. — С. 31—38.

231. Архів відділу ДВС Соснівського районного управління юстиції м. Черкаси. Справа № 16–1357/2005.